

Úherce... Nejstarší písemná zmínka o obci pochází kolem roku 1088, kdy ji král Vratislav daroval kostelu na Vyšehradě. K nejstarším rodinám, jejichž příslušníci zastávali také funkci rychtářů, patří Berchové, Lukáškové, Mackové, Sukové a Šalamounovi. Katastrální výměra obce je 347 hektarů. Úherce mají 65 stálých obyvatel, z nichž 41 je v produktivním věku. Průměrný věk místních obyvatel se pohybuje kolem 48 let. Starostkou obce je od podzimu 2006 Štěpánka Vojtěchová.

Vítej, kdo s dobrým úmyslem přicházíš!

V úterý dopoledne jsem se vydala do Úherců, podle tamních do Úherce. První jsem potkala bývalou starostku Věru Snopovou. Na starostování vzpomíná s láskou: „Měla jsem tu obrovskou výhodu, že kdykoliv jsem potřebovala, občané mi podle svých možností pomohli. Největší dík asi patří Aleši Černému, Pavlu Menclovi, Vojtěchu Snopovi, Karlu Šípkovi a Vladimíru Vavruškoví, takové naší stavební četě penzistů. Když spadla zeď u obecního úřadu, pozvala jsem firmu, prý to opraví za sto tisíc. Naše četa to omrkla, nakoupil se materiál a přišlo to na tři a půl tisíce.“ Sousedé si obětavě pomáhali i při kopání vodovodních přípojek.

Jindy paní starostka potřebovala dobrovolníky na čištění nádrže a přišlo jich 24. Na všech akcích se podílejí hasiči. „U nás platí, co chlap, to hasič. Velitelem je Albin Kubašík, starostou Václav Henzl. Na jednání zastupitelstva chodí okolo třiceti lidí. „U nás máme Romy? Naši sousedé Kováčovi jsou mimořádně slušní a pracovití lidé. Kdybyste viděla, jaký koupil kutloch a dokázali z něj udělat pěkný domeček. Nedám na ně dopustit. V Úhercích vítáme každého, kdo to myslí dobře!“ říká paní Snopová.

Šťěstím pro obec je zdejších deset dětí, a jedno na cestě. „Šest chodí do Panenského Týnce, platíme za ně 7000 korun, když to vynásobíte, představuje to desetinu rozpočtu. Největší radost mám z firmy Biopreparáty. Jestli se to povede, budeme mít pracovní příležitost i vylepšení rozpočtu,“ věří Věra Snopová.

Chybí mi tu práce...

„Jsem rodačka. Mám Úherce moc ráda. Ale má to i svůj rub. Kde jsou ty doby, kdy to do Tejnice stálo kačku a do Slaného pět. Pan Ohem už nejedí a dopravní podnik, to je hrůza. Staří lidé se nedostanou nikam. A pracovní příležitosti tu chybí. No snad se vytvoří,“ přibližuje Jaroslava Kosová. Před dům vychází pan Vojtěch. „Je tu klid a hlavní tah na Prahu tři kilometry odsud. A máme vodovod,“ vypočítává místní klady. Jeho maminka odsud pocházela, i on je patriot.

Jeden den v ... Úhercích

■ Do budoucna s optimismem, dětí přibývá, časem vznikne pracovní příležitost

Starostování obce se po komunálních volbách roku 2006 ujala Štěpánka Vojtěchová. Ptáme se:

■ **Jaký máte k Úhercům vztah?**

„Jsem patriot, velký, mám to tu moc ráda a nedám na naši vesnici dopustit. Jsem rodačka, sice jsem po svatbě na několik let odešla, ale vrátili jsme se. Je nám tu dobře.“

■ **Myslíte, že tak malá obec má šanci na samostatnou existenci?**

„Doufám, že ano. Jednoduché to není, ale je pozitivní, že v obci, kde počet obyvatel klesal a věkový průměr se neustále zvyšoval, se udála proměna. Obec je jiná, mladší. Zní tu i dětský smích, počet obyvatel roste a vesnice ožívá.“

■ **Mohla byste přiblížit největší investiční akci posledních let?**

„Jednalo se o veřejný vodovod. Jsme rádi, že i v tak malé obci, jako je naše, se ho podařilo zrealizovat. Zbývá dokončit už jen pár domovních přípojek a zdárné projít kolaudací.“

■ **V jaké výši se pohybuje obecní rozpočet?**

„Rozpočet nedosahuje ani částky půl milionu. Snažíme se o rozpočet vyrovnaný a tak musíme hospodařit opravdu s rozmyslem. Při akcích spolupráme na dotace a podobně přispívky.“

■ **Jste v nějakém svazku obcí, co vám členství přináší?**

„Jsme členy Mikroregionu Perucko. Hlavním přínosem byly zatím rady a zkušenosti ostatních starostů. Dokončujeme vodovod a pak snad budeme i s našimi nízkými příjmy pokračovat v rozvoji obce – čekám na opravu komunikací a v tom by nám mohl být Mikroregion nápomocen. Od ledna jsme nově členy SESO – severočeského sdružení obcí.“

■ **Jaké organizace a živnostníci zde působí?**

„Obec je bohužel dlouhá léta bez hostince a bez obchodu. Měli jsme tu do loňského roku pouze soukromého zemědělce, ale odstěhoval se. Od podzimu roku 2005 je majitelem bývalého statku čp. 1 pražská firma Biopreparáty s. r. o., zabývající se výrobou bio-fungicidů. Jsme za to rádi. Citlivě opravují chátralé prostory statku, využívají v minulosti zemědělským družstvem. A protože od letošního roku má nově v těchto

prostorách sídlo i místní firma, tak spuštěním provozu vznikne i několik pracovních míst a možná i další příjem pro obec. Co je moc dobré, že tu máme pořád dobrovolné hasiče, takže brigády a podobné akce zaštiťují i oni. Jinak je u nás již tradicí Pálení čarodějnic, v létě pořádáme setkání občanů.“

■ **Kam jezdí děti do školy, kam lidé k lékaři?**

„Škola i lékař jsou v Panenském Týnci. Autobusové spojení do Loun ale máme dost omezené, lidé u nás musí hodně využívat vlastní

Starostka Štěpánka Vojtěchová se do rodné obce vrátila a je tu šťastná.

dopravu. Jedenámtu autobus pouze v půl páté do Loun a v půl osmé ještě přijíždí pro školní děti a končí v Panenském Týnci, žádost o další spoj nám byla zamítnuta a financovat jej z našeho rozpočtu je nerealné.“

■ **Vesnička je krásná, lidé tu určitě chtějí bydlet. Myslíte, váš územní plán na výstavbu rodinných domků?**

„Staví se tady jedna novostavba, opravují se stávající nemovitosti. Prozatím tu s novou zástavbou počítáno nebylo, ale třeba se i to časem změní.“

■ **Máte i obecní les, o ten se stará kdo?**

„Čištění bylo řešeno brigádě a také po dohodě s jednotlivými občanů, od pracovníka lesů jsme si nechali zpracovat návrh údržby.“

■ **Kolik máte v obci studní a studánek? Co v praxi znamená nový zákon o odběru vody?**

„Na veřejném prostranství je celkem pět studní, ostatní jsou občanů. Minimálně jedna bývá téměř u každé nemovitosti. Informovala jsem se na odboru ŽP MÚ Louny a zjistila doklady. Projednali jsme to se zastupiteli a na veřejném zasedání seznámíme občany s tím, co je potřeba. Vesměs tu máme

studny starší, takže problémů až tolik nebude. Pro většinu našich občanů a studní bude stačit čestné prohlášení. Teď je informací již víc, nějak se s tím popereme, jako všichni ostatní.“

■ **Byly u vás opraveny církevní památky? Kdo je opravoval?**

„O opravu kapličky se zasloužil hlavně chalupář, pan Miroslav Pešek, který bohužel letos zemřel, a jeho žena. Jsme jim moc vděční a vážíme si jejich práce i práce ostatních, ať už místních, či chalupářů. Finančně se na opravě podílela i obec.“

■ **Kdo se stará o nádrž na návisi? A o hřbitov?**

„Na čištění nádrže je každoročně v červnu svolána brigáda, řeší se tak i případné opravy. Totéž platí o hřbitově, s tím rozdílem, že ten udržují i v průběhu roku místní obětaví občané, stejně jako veřejná prostranství.“

■ **Co můžete nabídnout turistům? Chystáte se letos na čarodějnice?**

„Malebnost naší vesničky, okolní přírodu, kde najdete i pískovcovou skálu, potok, vyvěrající studánku, v létě smočení nohou v rybníce a pohled na kapličku. Čarodějnice určitě budou, zas budeme lákat příchozí těmi vycpanými. Jsme rádi, že se líbí a dělají radost nejen nám. Jen máme změnu, z areálu bývalého hřiště, které je soukromým majetkem, se přesuneme k budově obecního úřadu. Letní akce se tu pořádaly již v minulosti. Doufám, že i zde se bude občanům líbit.“

■ **Jak vidíte budoucnost vaší obce? Čeho byste ráda za svého působení dosáhla?**

„Je tu opravdu hezky, lidé se sem stěhují a mají to tu rádi. Úherce jsou takové hlavně proto, že si je občané a i ti „rekreační“ udržují sami. Máme štěstí na pracovitě a obětavě lidi. Velkou zásluhu na tom má určitě i bývalá starostka, paní Věra Snopová a všichni zastupitelé, kterým děkuji. Většina z nich je i v současném zastupitelstvu, tak věřím, že bude naše obec i nadále krásná, udržovaná a že se nám bude dařit. Chtěla bych, abychom opravili obecní cesty, jiné plány zatím nemá smysl řešit, záleží na financích a na tom, zda se nám povede připravit nějaký projekt, najít potřebné finance a zrealizovat jej. Určitě nás čeká oprava a údržba kanalizace.“

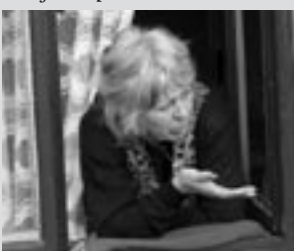
Čarodějky se množí... Poslední týden v dubnu se v obci objeví kupa čarodějnic. Sedí na zdech, u pumpy, pod stromy i na lavičkách. „Uklízeli jsme plac nad obcí na společné pálení čarodějnic a jedna z našich děvčat z hecu vyrobila čarodějnice. Povídám, holky, to je krásný, udělejte jich víc. Od té doby se nám čarodějnice množí,“ vysvětluje vznik novodobé tradice Věra Snopová. Nápad se ujal a baby se líbí tak moc, že sem jezdí lidi s dětmi a fotografiují. Tradice je nakažlivá. Čarodějnice najdete i v Kloubukách, Telcích, první se loni objevila i v Žerotíně.

Čtyři kilometry pro tři housky... Pro chleba a rohlíky do čtyřech kilometrů vzdálených Klobuk se vypravil úherecký rodák Jiří Srb.

„V Úhercích je dobře. Nemáme tu zloděje, protože už tu není co ukrást,“ hodnotí starousedlík. Celý život pracoval v zemědělství, ať už řídil traktor, kombajn nebo buldozer, také rád soustruží. Teď, na penzi se věnuje myslivosti a houbaření. „Úherce mám moc rád. Jdu, kam chci. Udělám pár kroků a jsem v přírodě. Vždycky koukám, jestli už jede lesů pára, vezmu košík ajdu. Prvního máje omrknu stráně a remízky, jestli jsou májovky. Čirůvka májovka drží stabilní plac, tak jdu najisto. Ještě se nestalo, že bych se vrátil s prázdnou. Loni jsem prvního přinesl 220 májovek a týden na to 440. Hned jsem polovinu rozdál. Lidi koukali, kam prej na to chodíš... no na Václavák těžko. Nejlepší je do omáčky, ale dá se i sušit. Když k ní přidáte špičku trávní, vznikne výborná směs.“ Na lesní housy se pan Srb vypravuje do Žerotína. Do hospody chodí do Klobuk, kde bydlí syn. „Starý mají chodit pěšky, říká to i doktor,“ uzavírá pan Srb a odhodlaně vykračuje za pečivem.

Bez auta je těžko... Marie Suková se do Úherce přivdala roku 1964. Pracovala v ČKD Slaný, je již 10 roků vdova, nemá auto a tak je odkázaná na autobusy a na syny. „Synové jsou hodní, vždycky mi říkají, mami, když něco potřebuješ, napiš SMS nebo zavolej. No jo, ale to mám volat kvůli každému rohlíku? Jeden čas jsem prodávala v Kokovicích, chtěli by mne i na brigádu do

Kauflandu, ale na sobotu a to se nikam nedostanu. Mám ještě 95letou tchyni, zrovna byla v nemocnici se srdíčkem. Ta pořád sušila nějaké koření, vařila lektvary. Já mám raději prášky. Co chováš? Snad akorát špačky z cigaret. Obchod není, práce není, pro všechno aby člověk jezdil do Loun. Jednou tady zloději kradli poklop z kanálu, od té doby mám pod postelí sekýru. Příroda je hezká, straky to poletují, ptáčky zpívají, ale jak nejedím autem, je to tu pro mne hrozné. Ve městě bych byla šťastnější. Jenže děti to tu milují.“

Žije se tu dobře i špatně... Vladimír Vavruška se svým třináctiletým vlčákem Rekem kráčí na hřbitov k synově hrobu. „Jak se mi žije v Úhercích? Klady i zápory jako všude. Na bydlení je to tu krásný, svatej klid. Ideální pro mladé, osmdesátiletý člověk si ale základní nákup tak snadno neopatří. Musí do Klobuk nebo do Tejnice. Já se do obce před 40 lety přiznal, pracoval jsem v ČKD Slaný. Nakupujeme v Týnci a jednou za čtrnáct dní jedeme do Loun.“ „Nemáme krám ani hospodu. Bývala U Macků a u Herounů, taky tu byl kovář Kučera a kolář Jirásek nám spravoval sánky. Žiju si tu dobře, ale bez auta bych byla nemožná. A víc vám neřeknu, s novináři se bavím nerada, pišou kraviny,“ usadila mne paní Vavrušková.